

Som anført under Konto C. h. og i. paa nærværende Tillægsbevillingslovsforslag blev Fregatten „Sylland“ udrustet til en Rejse til Færøerne og Island med Hs. Maj. Kongen og Følge, hvorefter Fregatten „Sjælland“, der var udrustet i Genhold til den i Finnøtslovsforslaget for indeværende Aar opførte Plan for Dvælsesubrustningerne, blev oplagt. Naaget „Sjællands“ og „Syllands“ Logter tilsammen ikke have overstegtet den for „Sjælland“ alene ifølge Planen bestemte Tid af 3 Maanedes, er der dog foranlediget en større Udgift derved, at Fregatten „Sylland“ har havt et langt større Forbrug af Kul m. m., end der for „Sjælland“ var beregnet i samme Tid, ligesom Udgiften til dens Choipering og Desamerung ikke var beregnet i Planen. Korvetten „Heimdals“, som ledsagede Fregatten „Sylland“ paa fornævnte Rejse, har paa denne ligeledes havt et langt større Forbrug af Kul m. m. end paaregnet paa dens Logt efter den først lagte Plan, ligesom dens Logt i Anledning af denne Rejse har været 6 Dage længere end paaregnet. De forøgede Udgifter for Fregatten „Sylland“ kunne efter nu opgjort foreløbig Beregning (den endelige Beregning kan først opgjøres ved Finnøtsaarets Udgang, naar alle Regnskaber ere indkomne og reviderede) anslaaes til c. 10,000 Rbd. og for Korvetten „Heimdals“ til c. 8,000 Rbd., tilsammen 18,000 Rbd., hvilket Beløb ikke vil kunne afholdes af Bevillingen til Dvælsesubrustninger for indeværende Aar, hvorfor herved søges Tillægsbevilling paa Beløbet.

Det bemærkes, at der af Bevillingen under K. c. „Hans Majestæts Kongens Dampskib“ forventes for indeværende Aar at ville blive en Beparelse af c. 3,000 Rbd.

Fra den Tid, Marinen overtog Søtransporterne i Anledning af Veirsamlingen, har der paa Marinens Budget under Udrustningskontoen dertil været anslaaet 10,000 Rbd. aarlig. Det har imidlertid allerede tidligere vist sig, at denne Sum ikke var tilstrækkelig, og Udgiften har saaledes for Finnøtsaaret 1873—74 andraget 15,435 Rbd. 11 f. Flere usforudsete Omstændigheder have bevirket, at Udgiften til disse Transporter i indeværende Finnøtsaar yderligere er steget.

Dampskibet „Sella“ maatte saaledes ved Transporten til Leiren i flere Dage ligge i Nyborg for haardt Veir og Dampskibet „Geiser“ i den Anledning foretage en Tour mere end bestemt til Narhus, og senere maatte Dampskibet „Sella“ ved Transporten fra Leiren paa Grund af Veiret foretage en Extratour til Narhus for at assistere Dampskibet „Geiser.“ Disse Skibe have derfor maattet holdes længere ude og Kulforbruget har været større end paaregnet. Kanonbaaden „Buhl“ og en Transportbaad strandede i Hornbæksbugten paa en Transportreise til Leiren, og der maatte derfor træffes Foranstaltninger til at erstatte disse Skibe.

Følge en opgjort foreløbig Beregning har Udgiften ved Søtransporten iaar andraget c. 20,000 Rbd., og der søges derfor Tillægsbevilling for det Beløb af 10,000 Rbd., hvormed den paa Udrustningskontoen dertil anslaaede Sum er overstreden.

I Genhold til Bestemmelserne i Lov af 15de Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet § 1 Nr. 3 og Lov af 6te Marts 1869 om Spøtillæg m. v. ved Spøtinet §§ 1 og 7, blev det ved et af Marineministeriet under 27de Mai 1870 udgivet „Foreløbigt Beklædnings-Reglement for de udkommanderede Værnepligtige“ i Forbindelse med senere Bestemmelser fastsat, hvilke Klædningsstykker disse Værnepligtige skulle være forsynede med under Udkommando, hvorhos det bestemtes, at bemeldte Klædningsstykker, saafremt de ikke medbringes i ordentlig og brugbar Stand, ville være at udlevere Vedkommende af den Skibet medgivne Beholdning. Værdien af de udleverede Klædningsstykker indholdes i Munderingspengene, men kan den Værnepligtige ikke ved endt Logt med sine Munderingspenge betale de ham af Beholdningen ombord udleverede Klædningsstykker, ville alle disse være at aflevere til Hovedmagasinet. Forsaavidt han maatte ønske at beholde dem, tillades dette imod, at det Beløb, hvormed Munderingspengene ere overstredne, indeholdes i hans tilgodehavende Lønning eller erlægges i kontant Betaling. De afleverede Klædningsstykker, som forblive i Hovedmagasinet, blive derefter, forsaavidt de ere brugelige, om fornødent, rensede og istandsatte, og med Undtagelse af dem, der paa Grund af god Behandling og forholdsvis kort Anvendelse, kunne overføres til Beholdningen af nyt Løi, inddelte i 3 Klasser, efterhjem de ere indtil $\frac{1}{4}$ slidte, halvslidte, og $\frac{3}{4}$ slidte, for senere at kunne udleveres til de udkommanderede Værnepligtige, i sidstnævnte Tilfælde til en; i Forhold til den forringede Værdi, nebsat Pris. De kasserede Klædningsstykker realiseres.

Det vil af Ovenstaaende fremgaa, at det værnepligtige Mandstabs Forsyning med Klædningsstykker medfører en aarlig Udgift til Anskaffelse af ny Klædningsstykker og Reparation af brugte, samt at der til Afholdelse af denne Udgift have en Indtægt af de indeholdte Munderingspenge, af hvad Mandstabet forøvrigt maatte betale for at beholde de til dem udleverede Klædningsstykker, og af hvad der maatte indkomme ved Salg af kasserede Klædningsstykker ved offentlig Auktion. Hvorledes Balancen af denne Udgift og Indtægt aarlig vilde stille sig, har det af flere Grunde ikke været muligt forud at beregne. Det var nemlig uvisst, i hvilken Udstrækning Mandstabet selv vilde forsyne sig med Klædningsstykker, og hvor meget de efter endt Logt vilde tilbagelevere, eller betale kontant af de til dem udleverede Klædningsstykker; det var ligeledes uvisst, i hvilken Grad de tilbageleverede Klædningsstykker vilde behøve Reparation og hvad der kunde indkomme ved Salg af kasserede Stykker.